

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МОДЕЛЕЙ КЛАСТЕРНОГО ПІДХОДУ В ЕКОНОМІЦІ

О.Е. Папковська,
Одеський національний політехнічний університет
Україна, м. Одеса
lenulya-1984@mail.ru

На основі формування національних пріоритетів соціально-економічного розвитку різних країн світу виникає необхідність чіткого визначення передумов формування та функціонування національної програми кластеризації регіонів України. Враховуючи власні економіко-географічні та соціальні умови, а також специфічний набір методів управління конкурентоспроможністю регіональної економіки кожна країна самостійно обирає певний кластеризаційний шлях, але ж є і деякі спільні риси, що проявляються при моделюванні кластерного розвитку економіки країни.

В умовах переходу до ринкових форм господарювання, основною з яких є інноваційний кластер, формується якісно нова система виробничих відносин, в якій змінюються і способи державного стимулювання підприємницьких структур. [1, с.228]. Отже, з урахуванням досвіду побудови кластерних форм взаємодії між владою, бізнес-структурами та науково-дослідними центрами, можна виділити п'ять основних етапів кластеризації економіки.

I етап – період зародження: на основі аналізу досвіду кластеризації в зарубіжній практиці, відбувається спроба ідентифікації кластерів в окремих регіонах України. Разом із тим з'являються перші теоретичні напрацювання з питань кластерного розвитку у вітчизняній науковій літературі [2, т.4, с.216].

II етап – період експансії: поширення досвіду кластеризації на інші регіони, ініціювання кластерних досліджень науковими установами країни, поява перших методичних напрацювань з питань кластерного розвитку.

III етап – період становлення: після оцінки переваг від реалізації кластерної концепції розвитку в окремих регіонах, політику кластерного розвитку включено до складу регіональних та національних програм. Що стосуються інноваційної складової реалізації політики сталого розвитку,

підтримки необхідного рівня конкурентоспроможності, формування високого рівня інформаційної інфраструктури та ініціювання підприємницької активності в Україні.

IV етап – період нарощування та систематизації нормативно-правових документів з питань кластерного розвитку; поява документів, що стосуються різних аспектів кластеризації залежно від ініціатора кластерного руху та галузевої приналежності учасників кластера.

V етап – участь у міжнародних програмах з кластеризації та налагодження транскордонного міжкластерного співробітництва.

Вважаємо, що реалізація цих п'яти етапів створюватиме інформаційно-інфраструктурну платформу для побудови інноваційно орієнтованої економіки на основі політики кластерного розвитку. З іншого боку, процес формування та впровадження кластерного підходу в управлінні економікою регіонів сприяє вдосконаленню соціально-економічної сфери, розвитку ринкової інфраструктури регіонів, стабілізації та поступовому зростанню економічних показників розвитку господарської інфраструктури, а також покращенню інноваційно-інвестиційного клімату країни в цілому та якості життя населення.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. Трансграничное украино-российское сотрудничество: формы, методы, перспективы: монография / Под общ. ред. В.И. Дубницкого, и В. И. Ляшенко. – Донецк: Юго-Восток, 2010. – 419с.

2. Украина и ее регионы на пути к инновационному обществу: монография: [в 4 т.] / Под общ. ред. В.И. Дубницкого и И.П. Булеева; НАН Украины. Ин-т экономики промышленности; Донецкий экономико-гуманитарный институт; Академия экономических наук Украины. – Донецк: Юго-Восток, Т.4. – 2011. – 372с.